

Adreça: Carrer Sant Elm, 58 - 60 - 62 - carretera Almirall Aixada, 4 - carretera Mar, 95 - 97 - 99

Projecte que li afecta:

Modificació del Pla d'Usos de Ciutat Vella.

Projecte de Reformes Marina Port Vell

Nivell de protecció:

C: Béns amb Elements d'Interès

– Manteniment de la volumetria original, de la tipologia i dels elements comuns d'interès.

– Restauració de les façanes: eliminació d'elements superposats no originals; recuperació dels forats arquitectònics originals; manteniment, neteja i, si s'escau, recuperació de tots els elements originals (revestiments, lloses dels balcons, baranes, elements ornamentals, fusteria de totes les obertures).

– El cromatisme que calgui adoptar per a les superfícies i els elements de les façanes s'haurà de remetre al Pla del Color de Barcelona i/o a l'estudi cromàtic pertinent.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.

Projecte original: Antoni Falguera

Època: 1928

Estil: Noucentista

Us Original: Residencial i cultural-social

Descripció:

Edifici d'habitatges de planta baixa i cinc plantes pis construït amb projecte de l'arquitecte Antoni de Falguera l'any 1928. En origen va ser destinat a la seu del Real Montepío de San Pedro Pescador, tot dedicant les plantes nobles, segona i tercera a la seu de l'entitat pròpiament dita, i la resta a habitatges. La singularitat de l'edifici radica en la utilització d'un llenguatge completament diferent amb la resta de l'edificació de la Barceloneta. La monumentalitat del disseny noucentista emprat destaca amb contundència: des de la mateixa gran dimensió de l'edifici fins als elements arquitectònics i ornamentals que configuren la seva composició. Així, convé destacar l'estuc de la façana imitant llargs carreus en les cantonades i zones centrals; les potents balustrades de les obertures de la planta noble, emmarcades per ornades llindes semicirculars; la gran arcada de mig punt del carrer Almirall Aixada, que engloba les obertures de la planta baixa i l'entresòl; la composició dels forats de la darrera planta a base d'arcs de mig punt de petites dimensions, a manera de solà; la potent cornisa i el temple que corona l'edifici sobre el badalot de l'escala.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.